ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 30.1.2014
COM(2014) 46 final

ANNEXES 1 to 2

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Σύμβαση για τις συμφωνίες παρέκτασης της δικαιοδοσίας και δήλωση της Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 21 της Σύμβασης για τις συμφωνίες παρέκτασης της δικαιοδοσίας

της

απόφασης του Συμβουλίου

για την έγκριση, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Σύμβασης της Χάγης, της 30ής Ιουνίου 2005, για τις συμφωνίες παρέκτασης της δικαιοδοσίας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΠΑΡΕΚΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

Τα συμβαλλόμενα κράτη της παρούσας Σύμβασης,

επιθυμώντας την προώθηση του διεθνούς εμπορίου και των επενδύσεων μέσω της ενίσχυσης της δικαστικής συνεργασίας,

φρονώντας ότι η συνεργασία αυτή μπορεί να ενισχυθεί με τη θέσπιση ενιαίων κανόνων για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση των αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις,

φρονώντας ότι μια τέτοια ενισχυμένη συνεργασία προϋποθέτει ιδίως ένα διεθνές νομικό καθεστώς το οποίο να παρέχει ασφάλεια, να κατοχυρώνει την αποτελεσματικότητα των συμφωνιών παρέκτασης αποκλειστικής δικαιοδοσίας μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών εμπορικών συναλλαγών και να διέπει την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων που προκύπτουν από δίκες διεξαχθείσες βάσει τέτοιων συμφωνιών,

αποφασίζουν να συνάψουν την παρούσα Σύμβαση και συμφωνούν επί των ακόλουθων διατάξεων:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Στην παρούσα Σύμβαση υπάγονται οι συμφωνίες παρέκτασης αποκλειστικής δικαιοδοσίας οι οποίες συνάπτονται σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, εφόσον πρόκειται για διεθνή υπόθεση.

2. Για τους σκοπούς του κεφαλαίου II, μία υπόθεση θεωρείται διεθνής, εκτός αν οι συμβαλλόμενοι έχουν τη νόμιμη κατοικία τους στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος και η σχέση μεταξύ των συμβαλλομένων καθώς και όλες οι λοιπές περιστάσεις που αφορούν τη μεταξύ τους διαφορά συνδέονται αποκλειστικά και μόνο με το συγκεκριμένο κράτος, ανεξαρτήτως από τον τόπο του δικαστηρίου που επέλεξαν.

3. Για τους σκοπούς του κεφαλαίου III, μία υπόθεση θεωρείται διεθνής όταν επιδιώκεται η αναγνώριση ή εκτέλεση αλλοδαπής δικαστικής απόφασης.

Άρθρο 2

Εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής

1. Δεν υπάγονται στην παρούσα Σύμβαση οι συμφωνίες παρέκτασης αποκλειστικής δικαιοδοσίας:

α) στις οποίες συμβαλλόμενο μέρος είναι ένα φυσικό πρόσωπο το οποίο ενεργεί πρωτίστως για προσωπικούς, οικογενειακούς ή οικιακούς λόγους (καταναλωτής)·

β) οι οποίες σχετίζονται με συμβάσεις απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένων των συλλογικών συμβάσεων.

2. Η παρούσα Σύμβαση δεν εφαρμόζεται στα ακόλουθα θέματα:

α) προσωπική κατάσταση και ικανότητα δικαίου των φυσικών προσώπων·

β) υποχρεώσεις διατροφής·

γ) άλλα θέματα οικογενειακού δικαίου, στα οποία περιλαμβάνονται οι περιουσιακές σχέσεις μεταξύ συζύγων και τα λοιπά δικαιώματα ή οι υποχρεώσεις που απορρέουν από γάμο ή παρόμοια σχέση·

δ) διαθήκες και κληρονομική διαδοχή·

ε) αφερεγγυότητα, πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες ανάλογες διαδικασίες·

στ) μεταφορά επιβατών και εμπορευμάτων·

ζ) θαλάσσια ρύπανση, περιορισμός ευθύνης για ναυτικές απαιτήσεις, γενική αβαρία και ρυμούλκηση και διάσωση εκτάκτου ανάγκης·

η) θέματα αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας (ανταγωνισμού)·

θ) ευθύνη για ζημίες από πυρηνική ενέργεια·

ι) αξιώσεις ένεκα σωματικής και ηθικής βλάβης εγειρόμενες από φυσικά πρόσωπα ή εξ ονόματος φυσικών προσώπων·

ια) εξωσυμβατικές αξιώσεις ένεκα ευθύνης εξ αδικοπραξίας, από την οποία προκλήθηκε βλάβη σε ενσώματα αγαθά·

ιβ) εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτων και μισθώσεις ακινήτων·

ιγ) κύρος, ακυρότητα και λύση νομικών προσώπων, και κύρος αποφάσεων των οργάνων τους·

ιδ) κύρος δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας πλην των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων·

ιε) παραβίαση δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας πλην των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, εκτός αν έχει κινηθεί ή θα μπορούσε να κινηθεί διαδικασία επί παραβάσει λόγω αθέτησης σύμβασης μεταξύ των μερών με αντικείμενο τέτοια δικαιώματα·

ιστ) κύρος καταχωρίσεων σε δημόσια μητρώα.

3. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 2, μία διαφορά δεν αποκλείεται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, εφόσον ένα θέμα το οποίο κανονικά αποκλείεται βάσει της εν λόγω παραγράφου ανακύπτει αποκλειστικά και μόνο ως προκαταρκτικό ζήτημα και όχι ως κύριο αντικείμενο της διαδικασίας. Ειδικότερα, το γεγονός και μόνο ότι ένα θέμα το οποίο κανονικά αποκλείεται βάσει της παραγράφου 2 ανακύπτει στο πλαίσιο αμυντικής επιχειρηματολογίας δεν συνεπάγεται τον αποκλεισμό της διαφοράς από το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης, υπό την προϋπόθεση ότι το συγκεκριμένο θέμα δεν αποτελεί αντικείμενο της διαφοράς.

4. Η παρούσα Σύμβαση δεν εφαρμόζεται σε διαδικασίες διαιτησίας και άλλες συναφείς διαδικασίες.

5. Μία διαφορά δεν αποκλείεται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης για τον λόγο και μόνον ότι ένα κράτος, είτε πρόκειται για την κυβέρνηση, για κρατικό οργανισμό ή για οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο ενεργεί για λογαριασμό ενός κράτους, είναι διάδικος στην εν λόγω διαφορά.

6. Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν θίγει τα προνόμια και τις ασυλίες κρατών και διεθνών οργανισμών, όσον αφορά τα ίδια τα κράτη και τα περιουσιακά τους στοιχεία.

Άρθρο 3

Συμφωνίες παρέκτασης αποκλειστικής δικαιοδοσίας

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης:

α) ο όρος «συμφωνία παρέκτασης αποκλειστικής δικαιοδοσίας» σημαίνει κάθε συμφωνία η οποία συνάπτεται μεταξύ δύο ή περισσοτέρων συμβαλλομένων, πληροί τις απαιτήσεις του στοιχείου γ) και ορίζει ως αρμόδια για την εκδίκαση νομικής διαφοράς που έχει ανακύψει ή ενδέχεται να ανακύψει στο πλαίσιο συγκεκριμένης έννομης σχέσης είτε τα δικαστήρια ενός συμβαλλομένου κράτους είτε ένα ή περισσότερα ειδικά δικαστήρια ενός συμβαλλόμενου κράτους, με αποκλεισμό της δικαιοδοσίας κάθε άλλου δικαστηρίου·

β) μία συμφωνία παρέκτασης με την οποία ορίζονται αρμόδια τα δικαστήρια ενός συμβαλλομένου κράτους ή ένα ή περισσότερα ειδικά δικαστήρια ενός συμβαλλόμενου κράτους λογίζεται ότι απονέμει αποκλειστική δικαιοδοσία, εκτός αν οι συμβαλλόμενοι συμφώνησαν ρητώς το αντίθετο·

γ) κάθε συμφωνία παρέκτασης αποκλειστικής δικαιοδοσίας πρέπει να συνάπτεται ή να τεκμηριώνεται·

i) εγγράφως· ή

ii) με οποιοδήποτε άλλο μέσο κοινοποίησης το οποίο καθιστά πληροφορίες προσιτές ώστε να είναι εφικτή η μεταγενέστερη πρόσβαση στο περιεχόμενό τους·

δ) συμφωνία παρέκτασης αποκλειστικής δικαιοδοσίας η οποία αποτελεί στοιχείο σύμβασης λογίζεται ως συμφωνία ανεξάρτητη από τους λοιπούς όρους της σύμβασης. Το κύρος μιας αποκλειστικής συμφωνίας παρέκτασης δεν είναι δυνατό να προσβληθεί για τον λόγο και μόνον ότι η σύμβαση δεν είναι έγκυρη.

Άρθρο 4

Λοιποί ορισμοί

1. Σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, με τον όρο «δικαστική απόφαση» νοείται κάθε απόφαση επί της ουσίας μιας υπόθεσης η οποία εκδίδεται από δικαστήριο, οποιαδήποτε κι αν είναι η ονομασία της, όπως απόφαση ή διάταξη, καθώς και ο προσδιορισμός των εξόδων της δίκης ή των δαπανών από το δικαστήριο (μεταξύ άλλων από τον γραμματέα του δικαστηρίου), υπό την προϋπόθεση ότι πρόκειται για απόφαση επί της ουσίας, η οποία είναι δυνατό να αναγνωρισθεί ή να εκτελεσθεί δυνάμει της παρούσας Σύμβασης. Τα ασφαλιστικά μέτρα δεν θεωρούνται δικαστικές αποφάσεις.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, μία οντότητα ή ένα πρόσωπο, πλην των φυσικών προσώπων, θεωρείται ότι έχει την έδρα του στο κράτος:

α) όπου βρίσκεται η καταστατική του έδρα·

β) βάσει της νομοθεσίας του οποίου απέκτησε νομική προσωπικότητα ή συνεστήθη·

γ) όπου βρίσκεται η κεντρική του διοίκηση· ή

δ) όπου βρίσκεται η κύρια εγκατάστασή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Άρθρο 5

Δικαιοδοσία του επιλεγέντος δικαστηρίου

1. Το δικαστήριο ή τα δικαστήρια ενός συμβαλλόμενου κράτους που ορίζονται αρμόδια σε συμφωνία παρέκτασης αποκλειστικής δικαιοδοσίας είναι αρμόδια να εκδικάζουν διαφορά η

οποία υπάγεται στην εν λόγω συμφωνία, εκτός αν η συμφωνία είναι άκυρη βάσει του δικαίου του εν λόγω κράτους.

2. Ένα δικαστήριο το οποίο έχει δικαιοδοσία βάσει της παραγράφου 1 δεν δύναται να αρνηθεί να την ασκήσει με το σκεπτικό ότι η διαφορά πρέπει να εκδικασθεί από δικαστήριο άλλου κράτους.

3. Οι προηγούμενες παράγραφοι δεν θίγουν την ισχύ των κανόνων:

α) περί της καθ' ύλην αρμοδιότητας ή της αρμοδιότητας με βάση την αξία του αντικειμένου της διαφοράς·

β) περί της κατά τόπον αρμοδιότητας μεταξύ των δικαστηρίων ενός συμβαλλόμενου κράτους. Εντούτοις, οσάκις το επιλεγέν δικαστήριο διαθέτει διακριτική ευχέρεια για την παραπομπή της υπόθεσης, η επιλογή των συμβαλλομένων πρέπει να λαμβάνεται δεόντως υπόψη.

Άρθρο 6

Υποχρεώσεις του μη επιλεγέντος δικαστηρίου

Όλα τα δικαστήρια ενός συμβαλλόμενου κράτους εκτός από το επιλεγέν δικαστήριο αναστέλλουν την έκδοση απόφασης ή διαπιστώνουν την έλλειψη δικαιοδοσίας τους, σε περίπτωση που έχουν επιληφθεί διαφοράς η οποία υπάγεται σε συμφωνία παρέκτασης αποκλειστικής δικαιοδοσίας, εκτός αν:

α) η συμφωνία είναι άκυρη βάσει της νομοθεσίας του κράτους του επιλεγέντος δικαστηρίου·

β) ένας εκ των συμβαλλομένων δεν είχε ικανότητα σύναψης της συμφωνίας βάσει της νομοθεσίας του κράτους του επιληφθέντος δικαστηρίου·

γ) η εφαρμογή της συμφωνίας θα οδηγούσε σε κατάφωρη αδικία ή θα ήταν προδήλως αντίθετη προς τη δημόσια τάξη του κράτους του επιληφθέντος δικαστηρίου·

δ) για εξαιρετικούς λόγους που διαφεύγουν τον έλεγχο των συμβαλλομένων, η εφαρμογή της συμφωνίας δεν είναι ευλόγως εφικτή· ή

ε) το επιλεγέν δικαστήριο έχει αποφασίσει να μην εκδικάσει την υπόθεση.

Άρθρο 7

Ασφαλιστικά μέτρα

Τα ασφαλιστικά μέτρα δεν διέπονται από την παρούσα Σύμβαση. Η παρούσα Σύμβαση ούτε επιβάλλει ούτε αποκλείει τη διάταξη, την απόρριψη ή την άρση των ασφαλιστικών μέτρων από δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους. Δεν θίγει την ευχέρεια ενός συμβαλλομένου να ζητήσει τη λήψη τέτοιων μέτρων ούτε την εξουσία ενός δικαστηρίου να προβεί στη διάταξη, απόρριψη ή άρση τέτοιων μέτρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Άρθρο 8

Αναγνώριση και εκτέλεση

1. Δικαστική απόφαση η οποία έχει εκδοθεί από το προσδιοριζόμενο σε συμφωνία παρέκτασης αποκλειστικής δικαιοδοσίας δικαστήριο ενός συμβαλλόμενου κράτους αναγνωρίζεται και εκτελείται στα άλλα συμβαλλόμενα κράτη σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση είναι δυνατό να απορριφθεί μόνο για τους λόγους που ορίζονται στην παρούσα Σύμβαση.

2. Με την επιφύλαξη κάθε αναγκαίου μέτρου για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, δεν εξετάζεται επί της ουσίας η απόφαση την οποία έχει εκδώσει το δικαστήριο προέλευσης. Το επιληφθέν δικαστήριο δεσμεύεται από τις πραγματικές διαπιστώσεις στις οποίες το δικαστήριο προέλευσης θεμελίωσε τη δικαιοδοσία του, εκτός αν η δικαστική απόφαση εκδόθηκε ερήμην.

3. Μία δικαστική απόφαση αναγνωρίζεται μόνον εφόσον παράγει αποτελέσματα στο κράτος προέλευσης, η δε εκτέλεση δικαστικής απόφασης είναι δυνατή μόνον εφόσον αυτή είναι εκτελεστή στο κράτος προέλευσης.

4. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση δικαστικής απόφασης είναι δυνατό να ανασταλεί ή να απορριφθεί, αν κατά της απόφασης έχει ασκηθεί ένδικο μέσο στο κράτος προέλευσης ή αν δεν έχει εκπνεύσει η προθεσμία για την άσκηση των τακτικών ένδικων μέσων. Τυχόν απόρριψη δεν εμποδίζει τη μεταγενέστερη υποβολή αίτησης για αναγνώριση ή εκτέλεση της δικαστικής απόφασης.

5. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται επίσης στις δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται από δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους κατόπιν παραπομπής της υπόθεσης από το επιλεγέν δικαστήριο σε αυτό το συμβαλλόμενο κράτος δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 3. Εντούτοις, σε περίπτωση που το επιλεγέν δικαστήριο διέθετε διακριτική ευχέρεια να παραπέμψει την υπόθεση σε άλλο δικαστήριο, η αναγνώριση ή η εκτέλεση της δικαστικής απόφασης μπορεί να απορριφθεί έναντι του διαδίκου που αντιτάχθηκε στην παραπομπή της υπόθεσης εγκαίρως στο κράτος προέλευσης.

Άρθρο 9

Άρνηση αναγνώρισης ή εκτέλεσης

Η αναγνώριση ή η εκτέλεση επιτρέπεται να απορριφθεί εφόσον:

α) η συμφωνία ήταν άκυρη βάσει της νομοθεσίας του κράτους του επιλεγέντος δικαστηρίου, εκτός αν το επιλεγέν δικαστήριο την έχει κρίνει έγκυρη·

β) ένας εκ των συμβαλλομένων δεν διέθετε την ικανότητα σύναψης της συμφωνίας βάσει της νομοθεσίας του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση·

γ) το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο που περιέχει τα σημαντικά στοιχεία της αγωγής:

i) δεν επιδόθηκε ή δεν κοινοποιήθηκε στον εναγόμενο εγκαίρως και κατά τρόπον ώστε να μπορεί αυτός να προετοιμάσει την άμυνά του, εκτός αν ο εναγόμενος παρέστη ενώπιον του δικαστηρίου προέλευσης και παρουσίασε την άμυνά του χωρίς να αμφισβητήσει την επίδοση ή κοινοποίηση, υπό την προϋπόθεση ότι η νομοθεσία του κράτους προέλευσης προβλέπει τη δυνατότητα αμφισβήτησης της επίδοσης ή κοινοποίησης· ή

ii) επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στον εναγόμενο στο κράτος στο οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση κατά τρόπο ασυμβίβαστο προς τις θεμελιώδεις αρχές που ισχύουν στο εν λόγω κράτος για την επίδοση ή κοινοποίηση δημόσιων εγγράφων·

δ) η δικαστική απόφαση είναι απόρροια απάτης σε σχέση με δικονομικό θέμα·

ε) η αναγνώριση ή η εκτέλεση είναι προδήλως ασυμβίβαστη με τη δημόσια τάξη του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση, ιδίως σε περιπτώσεις όπου η διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της δικαστικής απόφασης ήταν ασυμβίβαστη με τις θεμελιώδεις αρχές του εν λόγω κράτους σχετικά με τον δίκαιο χαρακτήρα των διαδικασιών·

στ) η δικαστική απόφαση αντιφάσκει με δικαστική απόφαση εκδοθείσα για διαφορά μεταξύ των ίδιων διαδίκων στο κράτος στο οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση· ή

ζ) η δικαστική απόφαση αντιφάσκει με προγενέστερη δικαστική απόφαση εκδοθείσα σε άλλο κράτος μεταξύ των ίδιων διαδίκων και για το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία, υπό τον όρο ότι η προγενέστερη δικαστική απόφαση πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις αναγνώρισης στο κράτος στο οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση.

Άρθρο 10

Προδικαστικά ζητήματα

1. Οσάκις ένα θέμα το οποίο εξαιρείται βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 2 ή βάσει του άρθρου 21 ανακύπτει ως προδικαστικό ζήτημα, η απόφαση επί του ζητήματος αυτού δεν αναγνωρίζεται ούτε εκτελείται δυνάμει της παρούσας Σύμβασης.

2. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση δικαστικής απόφασης μπορεί να απορριφθεί εφόσον και στον βαθμό που η εν λόγω δικαστική απόφαση στηρίχτηκε σε απόφαση επί θέματος το οποίο αποκλείεται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 2.

3. Εντούτοις, αν πρόκειται για απόφαση σχετικά με το κύρος δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας πλην των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, η αναγνώριση ή η εκτέλεση δικαστικής απόφασης μπορεί να απορριφθεί ή να ανασταλεί δυνάμει της προηγούμενης παραγράφου μόνον εφόσον:

α) αυτή η απόφαση δεν συνάδει με δικαστική απόφαση ή απόφαση αρμόδιας αρχής επί του συγκεκριμένου θέματος εκδοθείσα στο κράτος βάσει της νομοθεσίας του οποίου συνεστήθη το συγκεκριμένο δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας· ή

β) εκκρεμεί στο προαναφερθέν κράτος διαδικασία με αντικείμενο το κύρος του δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας.

4. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση δικαστικής απόφασης επιτρέπεται να απορριφθεί εφόσον και στον βαθμό που η εν λόγω δικαστική απόφαση στηρίχτηκε σε απόφαση επί θέματος το οποίο αποκλείεται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης βάσει δήλωσης του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση κατ' εφαρμογή του άρθρου 21.

Άρθρο 11

Αποζημίωση

1. Η αναγνώριση ή η εκτέλεση δικαστικής απόφασης μπορεί να απορριφθεί εφόσον και στον βαθμό που με τη δικαστική απόφαση επιδικάζεται αποζημίωση, συμπεριλαμβανομένης της αποζημίωσης που επιβάλλεται για λόγους παραδειγματισμού ή τιμωρίας, με την οποία δεν αποζημιώνεται ένας διάδικος για πραγματική ζημία ή βλάβη την οποία έχει υποστεί.

2. Το δικαστήριο προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση λαμβάνει υπόψη το κατά πόσον και σε ποιον βαθμό η αποζημίωση την οποία έχει επιδικάσει το δικαστήριο προέλευσης αποσκοπεί στην κάλυψη των εξόδων της δίκης.

Άρθρο 12

Δικαστικοί συμβιβασμοί

Οι δικαστικοί συμβιβασμοί που έχουν επικυρωθεί από δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους το οποίο ορίζεται ως αρμόδιο σε συμφωνία παρέκτασης αποκλειστικής δικαιοδοσίας ή που έχουν συναφθεί ενώπιον αυτού του δικαστηρίου κατά τη διάρκεια δίκης και οι οποίοι είναι εκτελεστοί στο κράτος προέλευσης όπως ακριβώς οι δικαστικές αποφάσεις, είναι εκτελεστοί βάσει της παρούσας Σύμβασης σύμφωνα με τις ίδιες προϋποθέσεις που ισχύουν για τις δικαστικές αποφάσεις.

Άρθρο 13

Προσκομιστέα έγγραφα

1. Ο διάδικος που ζητεί αναγνώριση ή εκτέλεση δικαστικής απόφασης οφείλει να προσκομίσει:

α) πλήρες και επικυρωμένο αντίγραφο της δικαστικής απόφασης·

β) τη συμφωνία παρέκτασης αποκλειστικής δικαιοδοσίας, επικυρωμένο αντίγραφο αυτής ή άλλα στοιχεία που αποδεικνύουν την ύπαρξή της·

γ) αν η δικαστική απόφαση εκδόθηκε ερήμην, το πρωτότυπο ή επικυρωμένο αντίγραφο εγγράφου που να αποδεικνύει ότι το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στον διάδικο που ερημοδίκησε·

δ) κάθε αναγκαίο έγγραφο για να αποδειχθεί ότι η δικαστική απόφαση παράγει αποτελέσματα ή, αναλόγως της περιπτώσεως, είναι εκτελεστή στο κράτος προέλευσης·

ε) στην περίπτωση του άρθρου 12, βεβαίωση δικαστηρίου του κράτους προέλευσης ότι ο δικαστικός συμβιβασμός είναι εκτελεστός εν όλω ή εν μέρει όπως ακριβώς και μία δικαστική απόφαση στο κράτος προέλευσης.

2. Αν το περιεχόμενο της δικαστικής απόφασης δεν επιτρέπει στο δικαστήριο προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση να εξακριβώσει την τήρηση των προϋποθέσεων του παρόντος κεφαλαίου, το εν λόγω δικαστήριο δύναται να ζητήσει κάθε αναγκαίο έγγραφο.

3. Μία αίτηση αναγνώρισης ή εκτέλεσης μπορεί να συνοδεύεται από έγγραφο, εκδοθέν από δικαστήριο (ή και από πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από το δικαστήριο) του κράτους προέλευσης, με τον τύπο που συνιστά και έχει δημοσιεύσει η συνδιάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο.

4. Αν τα έγγραφα για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν άρθρο δεν είναι συνταγμένα σε επίσημη γλώσσα του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση, συνοδεύονται από επικυρωμένη μετάφραση σε επίσημη γλώσσα, εκτός αν η νομοθεσία του εν λόγω κράτους ορίζει άλλως.

Άρθρο 14

Διαδικασία

Η διαδικασία που ισχύει για την αναγνώριση, την κήρυξη της εκτελεστότητας ή την καταχώριση προς εκτέλεση, καθώς και για την εκτέλεση δικαστικής απόφασης διέπεται από τη νομοθεσία του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση, εκτός αν η παρούσα Σύμβαση ορίζει άλλως. Το δικαστήριο στο οποίο απευθύνεται η αίτηση ενεργεί χωρίς καθυστέρηση.

Άρθρο 15

Δυνατότητα διαχωρισμού

Η αναγνώριση ή η εκτέλεση τμήματος δικαστικής απόφασης που είναι δυνατό να διαχωρισθεί από αυτήν γίνεται δεκτή, εφόσον ζητείται η αναγνώριση ή η εκτέλεση του συγκεκριμένου τμήματος ή εφόσον βάσει της παρούσας Σύμβασης είναι δυνατή η αναγνώριση ή η εκτέλεση τμήματος μόνον της δικαστικής απόφασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16

Μεταβατικές διατάξεις

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στις συμφωνίες παρέκτασης αποκλειστικής δικαιοδοσίας οι οποίες συνάπτονται μετά την έναρξη ισχύος της ως προς το κράτος του επιλεγέντος δικαστηρίου.

2. Η παρούσα Σύμβαση δεν εφαρμόζεται σε διαδικασίες οι οποίες κινήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της ως προς το κράτος του επιληφθέντος δικαστηρίου.

Άρθρο 17

Συμβάσεις ασφάλισης και αντασφάλισης

1. Οι διαφορές που εκδικάζονται βάσει σύμβασης ασφάλισης ή αντασφάλισης δεν εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, επειδή η σχετική σύμβαση ασφάλισης ή αντασφάλισης αφορά θέμα στο οποίο δεν εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση.

2. Η αναγνώριση και η εκτέλεση δικαστικής απόφασης σχετικής με ευθύνη που απορρέει από σύμβαση ασφάλισης ή αντασφάλισης δεν είναι δυνατό να περιορίζονται ή να απορρίπτονται για τον λόγο ότι η ευθύνη βάσει της εν λόγω σύμβασης περιλαμβάνει την υποχρέωση αποζημίωσης του ασφαλισμένου ή αντασφαλισμένου σε σχέση:

α) με θέμα στο οποίο δεν εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση· ή

β) με απόφαση για την επιδίκαση αποζημίωσης για την οποία ενδέχεται να είναι εφαρμοστέο το άρθρο 11.

Άρθρο 18

Απαλλαγή από την υποχρέωση επικύρωσης

Καμιά επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση συμπεριλαμβανομένης της επισημείωσης δεν απαιτείται για τα έγγραφα που διαβιβάζονται ή παραδίδονται κατ' εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 19

Δηλώσεις με τις οποίες περιορίζεται η δικαιοδοσία

Ένα κράτος δύναται να δηλώσει ότι τα δικαστήριά του έχουν την ευχέρεια να αρνούνται να επιληφθούν διαφορών οι οποίες υπόκεινται σε συμφωνία παρέκτασης αποκλειστικής δικαιοδοσίας σε περίπτωση που δεν υπάρχει δεσμός μεταξύ αυτού του κράτους και των διαδίκων ή της διαφοράς παρά μόνον ο τόπος του επιλεγέντος δικαστηρίου.

Άρθρο 20

Δηλώσεις με τις οποίες περιορίζονται η αναγνώριση και η εκτέλεση

Ένα κράτος δύναται να δηλώσει ότι τα δικαστήριά του έχουν την ευχέρεια να αρνηθούν να αναγνωρίσουν ή να εκτελέσουν δικαστική απόφαση εκδοθείσα από δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους εφόσον οι διάδικοι είχαν τη νόμιμη κατοικία τους στο κράτος στο οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση και η σχέση μεταξύ των διαδίκων καθώς και όλες οι λοιπές περιστάσεις της διαφοράς, με εξαίρεση την τοποθεσία του επιλεγέντος δικαστηρίου, συνδέονται μόνο με το κράτος στο οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση.

Άρθρο 21

Δηλώσεις σχετικά με ειδικά θέματα

1. Όταν ένα κράτος έχει σοβαρό συμφέρον να μην εφαρμόζει την παρούσα Σύμβαση για κάποιο ειδικό θέμα, δύναται να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόζει την παρούσα Σύμβαση για το συγκεκριμένο θέμα. Κάθε κράτος που προβαίνει σε αυτή τη δήλωση πρέπει να διασφαλίζει

ότι η εμβέλειά της περιορίζεται στην αναγκαία έκταση, και ότι το εξαιρούμενο ειδικό θέμα προσδιορίζεται με σαφήνεια και ακρίβεια.

2. Ως προς το συγκεκριμένο θέμα, η Σύμβαση δεν είναι εφαρμοστέα:

α) στο συμβαλλόμενο κράτος που προέβη στη δήλωση·

β) στα άλλα συμβαλλόμενα κράτη, σε περίπτωση που συμφωνία παρέκτασης αποκλειστικής δικαιοδοσίας ορίζει ως αρμόδια τα δικαστήρια, ή ένα ή περισσότερα συγκεκριμένα δικαστήρια, του κράτους που προέβη στη δήλωση.

Άρθρο 22

Αμοιβαίες δηλώσεις για τις μη αποκλειστικές συμφωνίες παρέκτασης δικαιοδοσίας

1. Ένα συμβαλλόμενο κράτος δύναται να δηλώσει ότι τα δικαστήριά του θα αναγνωρίζουν και θα εκτελούν τις δικαστικές αποφάσεις που εκδίδουν δικαστήρια άλλων συμβαλλόμενων κρατών τα οποία ορίζονται ως αρμόδια σε συμφωνία παρέκτασης συναφθείσα από δύο ή περισσότερα μέρη η οποία πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 3 στοιχείο γ) και η οποία ορίζει ως αρμόδιο για την εκδίκαση διαφοράς που έχει ανακύψει ή ενδέχεται να ανακύψει στο πλαίσιο συγκεκριμένης έννομης σχέσης ένα ή περισσότερα δικαστήρια ενός ή περισσοτέρων συμβαλλόμενων κρατών (μη αποκλειστική συμφωνία παρέκτασης δικαιοδοσίας).

2. Όταν η αναγνώριση ή εκτέλεση δικαστικής απόφασης εκδοθείσας σε συμβαλλόμενο κράτος το οποίο έχει προβεί σε αυτή τη δήλωση ζητείται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος το οποίο έχει ομοίως προβεί σε τέτοια δήλωση, η δικαστική απόφαση αναγνωρίζεται ή εκτελείται βάσει της παρούσας Σύμβασης εφόσον:

α) το δικαστήριο προέλευσης ορίστηκε αρμόδιο με μη αποκλειστική συμφωνία παρέκτασης δικαιοδοσίας·

β) δεν υφίσταται ούτε δικαστική απόφαση άλλου δικαστηρίου ενώπιον του οποίου θα μπορούσε να κινηθεί διαδικασία βάσει της μη αποκλειστικής συμφωνίας παρέκτασης δικαιοδοσίας, ούτε εκκρεμής διαδικασία μεταξύ των ίδιων διαδίκων ενώπιον άλλου τέτοιου δικαστηρίου με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία· και

γ) το δικαστήριο προέλευσης ήταν το πρώτο επιληφθέν δικαστήριο.

Άρθρο 23

Ομοιόμορφη ερμηνεία

Για την ερμηνεία της παρούσας Σύμβασης λαμβάνεται υπόψη ο διεθνής χαρακτήρας της, καθώς και η ανάγκη προαγωγής της ομοιόμορφης εφαρμογής της.

Άρθρο 24

Επανεξέταση της λειτουργίας της Σύμβασης

Ο γενικός γραμματέας της συνδιάσκεψης της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο μεριμνά ανά τακτά χρονικά διαστήματα για:

α) την εξέταση της πρακτικής λειτουργίας της παρούσας Σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων των τυχόν δηλώσεων, και

β) την εξέταση του κατά πόσον είναι σκόπιμες τυχόν τροποποιήσεις της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 25

Συμβαλλόμενα κράτη με περισσότερα νομικά συστήματα

1. Σε περίπτωση που σε ένα συμβαλλόμενο κράτος υπάρχουν δύο ή περισσότερα νομικά συστήματα τα οποία ισχύουν σε διαφορετικές εδαφικές ενότητες της επικράτειάς του σε σχέση με οποιοδήποτε θέμα που υπάγεται στην παρούσα Σύμβαση:

α) κάθε παραπομπή στη νομοθεσία ή στους δικονομικούς κανόνες ενός κράτους νοείται, αναλόγως της περιπτώσεως, ως παραπομπή στη νομοθεσία ή στους δικονομικούς κανόνες που ισχύουν στην εκάστοτε εδαφική ενότητα·

β) κάθε παραπομπή στη νόμιμη κατοικία σε ένα κράτος νοείται, αναλόγως της περιπτώσεως, ως παραπομπή στη νόμιμη κατοικία στην εκάστοτε εδαφική ενότητα·

γ) κάθε παραπομπή σε δικαστήριο ή δικαστήρια ενός κράτους νοείται ως παραπομπή, αναλόγως της περιπτώσεως, σε δικαστήριο ή δικαστήρια της εκάστοτε εδαφικής ενότητας·

δ) κάθε παραπομπή στην ύπαρξη δεσμού με ένα κράτος νοείται, αναλόγως της περιπτώσεως, ως παραπομπή στην ύπαρξη δεσμού με την εκάστοτε εδαφική ενότητα.

2. Παρά τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, ένα συμβαλλόμενο κράτος, το οποίο απαρτίζεται από δύο ή περισσότερες εδαφικές ενότητες στις οποίες ισχύουν διαφορετικά νομικά συστήματα, δεν υποχρεούται να εφαρμόζει την παρούσα Σύμβαση σε καταστάσεις στις οποίες εμπλέκονται μόνον οι διαφορετικές εδαφικές του ενότητες.

3. Τα δικαστήρια μιας εδαφικής ενότητας συμβαλλόμενου κράτους, που απαρτίζεται από δύο ή περισσότερες εδαφικές ενότητες στις οποίες ισχύουν διαφορετικά νομικά συστήματα, δεν υποχρεούνται να αναγνωρίζουν ή να εκτελούν δικαστικές αποφάσεις εκδοθείσες σε άλλα συμβαλλόμενα κράτη για τον λόγο και μόνον ότι η δικαστική απόφαση έχει αναγνωρισθεί ή εκτελεσθεί σε άλλη εδαφική ενότητα του ιδίου συμβαλλόμενου κράτους κατ' εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

4. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στους περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης.

Άρθρο 26

Σχέση με άλλες διεθνείς πράξεις

1. Η παρούσα Σύμβαση ερμηνεύεται κατά τρόπον ώστε να είναι κατά το δυνατόν συμβατή με άλλες συνθήκες που ισχύουν για τα συμβαλλόμενα κράτη, είτε προγενέστερες είτε μεταγενέστερες της παρούσας Σύμβασης.

2. Η παρούσα Σύμβαση δεν θίγει την εφαρμογή από ένα συμβαλλόμενο κράτος μιας συνθήκης, είτε προγενέστερης είτε μεταγενέστερης της παρούσας Σύμβασης, όταν κανείς από τους διαδίκους δεν έχει τη νόμιμη κατοικία του σε συμβαλλόμενο κράτος το οποίο δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος της συνθήκης.

3. Η παρούσα Σύμβαση δεν θίγει την εφαρμογή από ένα συμβαλλόμενο κράτος μιας συνθήκης η οποία συνήφθη πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης ως προς το συγκεκριμένο συμβαλλόμενο κράτος, εφόσον η εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης είναι ασύμβατη με τις υποχρεώσεις του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους έναντι οποιουδήποτε άλλου μη συμβαλλόμενου κράτους. Η παρούσα παράγραφος ισχύει ομοίως για τις συνθήκες με τις οποίες αναθεωρείται ή αντικαθίσταται συνθήκη συναφθείσα πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης ως προς το συγκεκριμένο συμβαλλόμενο κράτος, εκτός αν η αναθεώρηση ή αντικατάσταση δημιουργεί νέες ασυμβατότητες με την παρούσα Σύμβαση.

4. Η παρούσα Σύμβαση δεν θίγει την εφαρμογή από ένα συμβαλλόμενο κράτος μιας συνθήκης, είτε προγενέστερης είτε μεταγενέστερης της παρούσας Σύμβασης, με σκοπό την επίτευξη της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης δικαστικής απόφασης εκδοθείσας από δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους το οποίο είναι ταυτόχρονα συμβαλλόμενο μέρος της εν λόγω

συνθήκης. Παρ' όλα αυτά, η δικαστική απόφαση δεν αναγνωρίζεται ούτε εκτελείται σε βαθμό μικρότερο από ό,τι βάσει της παρούσας Σύμβασης.

5. Η παρούσα Σύμβαση δεν θίγει την εφαρμογή από ένα συμβαλλόμενο κράτος μιας συνθήκης η οποία, σε σχέση με ένα συγκεκριμένο θέμα, προβλέπει κανόνες για τη διεθνή δικαιοδοσία ή την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, ακόμη και αν η συνθήκη συνήφθη μετά την παρούσα Σύμβαση και όλα τα εμπλεκόμενα κράτη είναι συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας Σύμβασης.

Η παρούσα παράγραφος ισχύει μόνον εφόσον το οικείο συμβαλλόμενο κράτος έχει προβεί σε δήλωση για την εν λόγω συνθήκη δυνάμει της παρούσας παραγράφου. Σε περίπτωση που έχει γίνει τέτοια δήλωση, τα υπόλοιπα συμβαλλόμενα κράτη δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν την παρούσα Σύμβαση ως προς το συγκεκριμένο θέμα σε περιπτώσεις ασυμβατότητας, εφόσον μία συμφωνία παρέκτασης αποκλειστικής δικαιοδοσίας ορίζει αρμόδια τα δικαστήρια, ή ένα ή περισσότερα ειδικά δικαστήρια, του συμβαλλόμενου κράτους που προέβη στη δήλωση.

6. Η παρούσα Σύμβαση δεν θίγει την εφαρμογή των κανόνων περιφερειακού οργανισμού οικονομικής ολοκλήρωσης που είναι συμβαλλόμενο μέρος της παρούσας Σύμβασης, είτε αυτοί θεσπίστηκαν πριν είτε μετά την παρούσα Σύμβαση:

α) εφόσον κανείς από τους διαδίκους δεν είναι κάτοικος συμβαλλόμενου κράτους το οποίο δεν είναι κράτος μέλος του περιφερειακού οργανισμού οικονομικής ολοκλήρωσης·

β) όσον αφορά την αναγνώριση ή την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων μεταξύ κρατών μελών του περιφερειακού οργανισμού οικονομικής ολοκλήρωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 27

Υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση

1. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοικτή προς υπογραφή από το σύνολο των κρατών.

2. Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τα υπογράφοντα κράτη.

3. Κάθε κράτος μπορεί να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση.

4. Τα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης κατατίθενται στο Υπουργείο Εξωτερικών του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, που είναι ο θεματοφύλακας της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 28

Δηλώσεις σχετικά με την ύπαρξη περισσότερων νομικών συστημάτων στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος

1. Ένα κράτος, που απαρτίζεται από δύο ή περισσότερες εδαφικές ενότητες στις οποίες ισχύουν διαφορετικά νομικά συστήματα για τα θέματα που ρυθμίζονται στην παρούσα Σύμβαση, δύναται κατά τον χρόνο υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης να δηλώσει ότι η Σύμβαση ισχύει σε όλες τις εδαφικές του ενότητες ή μόνο σε μία ή περισσότερες εξ αυτών, και δύναται ανά πάσα στιγμή να τροποποιήσει την εν λόγω δήλωση υποβάλλοντας άλλη δήλωση.

2. Οι δηλώσεις αυτές κοινοποιούνται στον θεματοφύλακα και κατονομάζουν ρητά τις εδαφικές ενότητες στις οποίες εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση.

3. Αν ένα κράτος δεν προβεί σε δήλωση δυνάμει του παρόντος άρθρου, η Σύμβαση καλύπτει το σύνολο του εδάφους του.

4. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στους περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης.

Άρθρο 29

Περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής ολοκλήρωσης

1. Ένας περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης, ο οποίος απαρτίζεται αποκλειστικά και μόνο από κυρίαρχα κράτη και έχει αρμοδιότητα για ορισμένα ή όλα τα θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση, δύναται ομοίως να υπογράψει, να αποδεχθεί, να εγκρίνει ή να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση. Στην περίπτωση αυτή, ο περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης έχει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις συμβαλλόμενου κράτους, στον βαθμό που ο οργανισμός έχει αρμοδιότητα για θέματα που υπάγονται στην παρούσα Σύμβαση.

2. Κατά τον χρόνο της υπογραφής, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, ο περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης κοινοποιεί εγγράφως στον θεματοφύλακα τα θέματα που υπάγονται στην παρούσα Σύμβαση για τα οποία τα κράτη μέλη έχουν εκχωρήσει την αρμοδιότητα στον οργανισμό. Ο οργανισμός κοινοποιεί πάραυτα εγγράφως στον θεματοφύλακα κάθε τροποποίηση που επέρχεται στις αρμοδιότητες που του έχουν εκχωρηθεί και οι οποίες καθορίζονται στην πλέον πρόσφατη κοινοποίηση στην οποία προέβη βάσει της παρούσας παραγράφου.

3. Για τους σκοπούς της έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης, τα έγγραφα που κατατίθενται από περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης δεν λαμβάνονται υπόψη, εκτός αν ο περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης δηλώσει κατ' εφαρμογή του άρθρου 30 ότι τα κράτη μέλη του δεν θα είναι συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας Σύμβασης.

4. Κάθε παραπομπή σε «συμβαλλόμενο κράτος» ή «κράτος» στην παρούσα Σύμβαση ισχύει επίσης, αναλόγως της περιπτώσεως, για κάθε περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ολοκλήρωσης ο οποίος είναι συμβαλλόμενο μέρος της.

Άρθρο 30

Προσχώρηση περιφερειακού οργανισμού οικονομικής ολοκλήρωσης χωρίς τα κράτη μέλη του

1. Κατά τον χρόνο της υπογραφής, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, ένας περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης δύναται να δηλώσει ότι έχει αρμοδιότητα για το σύνολο των θεμάτων που υπάγονται στην παρούσα Σύμβαση και ότι τα κράτη μέλη του δεν θα είναι συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας Σύμβασης αλλά ότι θα δεσμεύονται από αυτήν συνεπεία της υπογραφής, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης εκ μέρους του οργανισμού.

2. Σε περίπτωση που ένας περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης προβεί σε δήλωση δυνάμει της παραγράφου 1, κάθε παραπομπή σε «συμβαλλόμενο κράτος» ή «κράτος» στην παρούσα Σύμβαση ισχύει επίσης, αναλόγως της περιπτώσεως, για τα κράτη μέλη του οργανισμού.

Άρθρο 31

Έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την παρέλευση τριμήνου από την κατάθεση του δεύτερου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 27.

2. Ακολούθως, η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ:

α) για έκαστο κράτος ή περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ολοκλήρωσης που προβαίνει μεταγενέστερα στην επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση σε αυτήν, την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την παρέλευση τριμήνου από την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης·

β) για τις εδαφικές ενότητες στις οποίες επεκτείνεται η παρούσα Σύμβαση κατ' εφαρμογή του άρθρου 28 παράγραφος 1, την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την παρέλευση τριμήνου από την κοινοποίηση της δήλωσης κατά τα οριζόμενα στο εν λόγω άρθρο.

Άρθρο 32

Δηλώσεις

1. Οι δηλώσεις κατά την έννοια των άρθρων 19, 20, 21, 22 και 26 είναι δυνατό να γίνονται κατά τον χρόνο υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης και οποτεδήποτε ακολούθως, καθώς και να τροποποιούνται ή να ανακαλούνται ανά πάσα στιγμή.

2. Οι δηλώσεις, τροποποιήσεις ή ανακλήσεις δήλωσης κοινοποιούνται στον θεματοφύλακα.

3. Κάθε δήλωση η οποία γίνεται κατά τον χρόνο υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης αρχίζει να ισχύει ταυτόχρονα με την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης για το οικείο κράτος.

4. Κάθε δήλωση που γίνεται μεταγενέστερα καθώς και κάθε τροποποίηση ή ανάκληση δήλωσης αρχίζουν να ισχύουν την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την παρέλευση τριμήνου από την ημερομηνία κατά την οποία η σχετική κοινοποίηση περιήλθε στον θεματοφύλακα.

5. Οι δηλώσεις κατά την έννοια των άρθρων 19, 20, 21 και 26 δεν ισχύουν για τις συμφωνίες παρέκτασης αποκλειστικής δικαιοδοσίας που συνήφθησαν πριν από την έναρξη ισχύος τους.

Άρθρο 33

Καταγγελία

1. Είναι δυνατή η καταγγελία της παρούσας Σύμβασης με έγγραφη κοινοποίηση στον θεματοφύλακα. Η καταγγελία είναι δυνατό να αφορά αποκλειστικά και μόνο ορισμένες εδαφικές ενότητες συμβαλλόμενου κράτους όπου ισχύουν διαφορετικά νομικά συστήματα και στο οποίο εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση.

2. Η καταγγελία τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την παρέλευση δωδεκαμήνου από την ημερομηνία κατά την οποία η κοινοποίηση περιήλθε στον θεματοφύλακα. Αν στην κοινοποίηση καθορίζεται μεγαλύτερο χρονικό διάστημα για την έναρξη ισχύος της καταγγελίας, η καταγγελία αρχίζει να ισχύει από την παρέλευση του εν λόγω χρονικού διαστήματος, μετά την ημερομηνία κατά την οποία η κοινοποίηση περιήλθε στον θεματοφύλακα.

Άρθρο 34

Κοινοποιήσεις εκ μέρους του θεματοφύλακα

Ο θεματοφύλακας κοινοποιεί στα μέλη της συνδιάσκεψης της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο καθώς και στα άλλα κράτη και στους περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής

ολοκλήρωσης που έχουν προβεί σε υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση κατ' εφαρμογή των άρθρων 27, 29 και 30 τα εξής:

α) κάθε υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση δυνάμει των άρθρων 27, 29 και 30·

β) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης σύμφωνα με το άρθρο 31·

γ) κάθε κοινοποίηση, δήλωση και τροποποίηση ή ανάκληση δήλωσης που πραγματοποιείται κατά τα προβλεπόμενα στα άρθρα 19, 20, 21, 22, 26, 28, 29 και 30·

δ) κάθε καταγγελία δυνάμει του άρθρου 33.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Συνήφθη στη Χάγη στις 30 Ιουνίου 2005, στην αγγλική και τη γαλλική γλώσσα (αμφότερα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά), σε ένα και μόνο αντίγραφο, που θα κατατεθεί στα αρχείο της κυβερνήσεως του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, και του οποίου επικυρωμένο αντίγραφο αποστέλλεται, διά της διπλωματικής οδού, σε όλα τα κράτη μέλη της συνδιάσκεψης της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο κατά την ημερομηνία της εικοστής συνόδου της, καθώς και σε όλα τα κράτη που μετέχουν στην εν λόγω σύνοδο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Δήλωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 21 της Σύμβασης για τις συμφωνίες παρέκτασης της δικαιοδοσίας

1. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δηλώνει, βάσει του άρθρου 21 της Σύμβασης, ότι δεν θα εφαρμόζει τη Σύμβαση στις συμβάσεις ασφάλισης, με την επιφύλαξη των προβλεπόμενων κατωτέρω εξαιρέσεων.
2. Η παρούσα δήλωση δεν εφαρμόζεται όταν:

α) η συμφωνία παρέκτασης της δικαιοδοσίας είναι μεταγενέστερη της γένεσης της διαφοράς, ή όταν

β) με την επιφύλαξη του άρθρου 1 παράγραφος 2 της Σύμβασης, η συμφωνία παρέκτασης της δικαιοδοσίας έχει συναφθεί μεταξύ ασφαλιστή και αντισυμβαλλομένου με κατοικία ή συνήθη διαμονή, κατά τον χρόνο σύναψης της σύμβασης, στο ίδιο κράτος, και έχει ως αποτέλεσμα την ανάθεση διεθνούς δικαιοδοσίας στα δικαστήρια αυτού του κράτους, ακόμα και αν το ζημιογόνο γεγονός συμβεί στην αλλοδαπή, εκτός αν το δίκαιό του απαγορεύει τέτοια συμφωνία· ή όταν

γ) η συμφωνία παρέκτασης της δικαιοδοσίας αφορά σύμβαση ασφάλισης, εφόσον αυτή καλύπτει έναν ή περισσότερους μεγάλους κινδύνους από τους αναφερόμενους στην παράγραφο 3.

3. Οι μεγάλοι κίνδυνοι που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο γ) περιλαμβάνουν κινδύνους σχετικά με τις μεταφορές (αεροσκάφη, πλοία, σιδηρόδρομοι και μεταφερόμενα εμπορεύματα), τις πιστώσεις και εγγυήσεις, καθώς και άλλους κινδύνους όταν ο αντισυμβαλλόμενος ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα ορισμένου μεγέθους, όπως αυτή καθορίζεται στην παράγραφο 4.
4. Οι αναφερόμενοι κίνδυνοι στην παράγραφο 3 είναι οι ακόλουθοι:

(1) κάθε απώλεια ή ζημία:

α) σε πλοία, εγκαταστάσεις ανοικτά των ακτών και στην ανοικτή θάλασσα ή αεροσκάφη, η οποία συνδέεται με τη χρησιμοποίησή τους για εμπορικούς σκοπούς·

β) σε εμπορεύματα, εκτός από τις αποσκευές επιβατών, κατά τη διάρκεια μεταφοράς που πραγματοποιείται με αυτά τα πλοία ή αεροσκάφη, είτε ολικά είτε σε συνδυασμό με άλλα μεταφορικά μέσα·

(2) κάθε είδος ευθύνης, εκτός από την ευθύνη για σωματικές βλάβες των επιβατών ή για απώλεια ή ζημία των αποσκευών τους:

α) από τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με το σημείο 1 στοιχείο α) ανωτέρω, στον βαθμό που, όσον αφορά τα τελευταία, το δίκαιο του κράτους που δεσμεύεται από την παρούσα Σύμβαση και στο οποίο είναι εγγεγραμμένο το αεροσκάφος δεν απαγορεύει τις συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας ως προς την ασφάλιση των κινδύνων αυτών·

β) για ζημίες που προκαλούνται από εμπορεύματα κατά τη διάρκεια μεταφοράς υπό την έννοια του σημείου 1 στοιχείο β) ανωτέρω·

(3) κάθε χρηματική ζημία συνδεόμενη με τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με το σημείο 1 στοιχείο α) ανωτέρω, ιδίως ζημία σχετική με τον ναύλο ή τη ναύλωση·

(4) κάθε άλλος κίνδυνος που συνδέεται προς έναν από τους αναφερόμενους στα σημεία 1 έως 3 κινδύνους·

(5) υπό την επιφύλαξη των προαναφερομένων σημείων 1 έως 4, όλοι οι ακόλουθοι μεγάλοι κίνδυνοι:

α) ζημία ή απώλεια σιδηροδρομικών οχημάτων·

β) ζημία ή απώλεια αεροσκαφών·

γ) ζημία ή απώλεια ποτάμιων, λιμναίων και θαλάσσιων σκαφών·

δ) ζημία ή απώλεια την οποία υφίστανται τα μεταφερόμενα εμπορεύματα ή αποσκευές, οποιοδήποτε και αν είναι το μεταφορικό μέσο·

ε) ευθύνη από τη χρησιμοποίηση αεροσκαφών (συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης του μεταφορέα)·

στ) ευθύνη από τη χρησιμοποίηση θαλάσσιων, λιμναίων και ποτάμιων σκαφών (συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης του μεταφορέα)·

ζ) κάθε κίνδυνος πιστώσεων ή εγγυήσεων όταν ο αντισυμβαλλόμενος ασκεί κατ' επάγγελμα βιομηχανική ή εμπορική δραστηριότητα ή ελευθέριο επάγγελμα και ο κίνδυνος σχετίζεται με τη δραστηριότητα αυτή·

η) σε περίπτωση αντισυμβαλλόμενου που ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα ορισμένου μεγέθους:

- κάθε απώλεια ή ζημία χερσαίων οχημάτων (συμπεριλαμβανομένων αυτοκινήτων οχημάτων)·
- κάθε απώλεια ή ζημία αγαθών λόγω πυρκαγιάς, έκρηξης, στοιχείων της φύσης (συμπεριλαμβανομένης της θύελλας), πυρηνικής ενέργειας, καθίζησης του εδάφους, χαλαζιού, παγετού ή κλοπής·
- κάθε είδος ευθύνης από τη χρησιμοποίηση χερσαίων αυτοκινήτων οχημάτων (συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης του μεταφορέα)·
- διάφορες χρηματικές απώλειες από κινδύνους απώλειας επαγγελματικής απασχόλησης, μη επάρκεια εισπράξεων (γενική), κακοκαιρία, απώλειες κερδών, τρέχοντα γενικά έξοδα, απρόβλεπτες εμπορικές δαπάνες, απώλειες της εμπορικής αξίας, απώλειες μισθωμάτων ή εισοδημάτων, άλλες έμμεσες εμπορικές απώλειες, άλλες περιουσιακές απώλειες μη εμπορικές ή άλλες περιουσιακές απώλειες.

5. Για τους σκοπούς του σημείου 5 στοιχείο η), ως αντισυμβαλλόμενος που ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα ορισμένου μεγέθους θεωρείται ο αντισυμβαλλόμενος που υπερβαίνει τα αριθμητικά όρια δύο τουλάχιστον από τα ακόλουθα κριτήρια:

- σύνολο ισολογισμού 6,2 εκατ. ευρώ·
- καθαρό ποσό κύκλου εργασιών 12,8 εκατ. ευρώ·
- μέσο αριθμό 250 απασχολουμένων προσώπων κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους.